

Obeční noviny

Vydává nepravidelně Obecní úřad Dobříš

18.12.2008

OBSAH :

- 1... Společnou cestou
- 2... Rozhovor. Ing. Dagmar Tomanová
- 3.... Opakovaně žádám a požaduji
- 3.... Jak se žije v Záluží a Kozlovicích
- 4.... Chodník ke Glazuře a ke hřbitovu
- 5.... Finanční kontrola, WWW stránky
- 6.... Posilovna, Výsadba stromové aleje
- 7.... Ochrana Polabských luhů a niv
- 8.... Nový územní plán
- 9.... Oprava ulice Labská
- 10... Čtyři nové byty v Zátíší
- 11... Hluk Glazura
- 12.... Výsledky hospodaření 2008

Společnou cestou

I tento rok dostanete od nás barevný obrázek s pozváním na 7. vánoční koncert. Na obrázku je jakási hra. Není to jen hra, abychom se zabavili. V této hře žijeme skutečný život. V naší obci nežijeme sami. Nejdeme po cestě k cíli sami protože ani na světě tu nejsme sami. Jdeme společnou cestou.

Kolik jsme toho za tento rok zažili. Kolik se nám toho nepovedlo a co všechno musíme zdokonalit. Kolikrát jsme byli „vyhozeni ze hry“ a kolikrát jsme se museli vrátit na start, nebo začít se zdržením znovu. Naopak jak lehce a snadno lze postoupit k cíli, když chytíte „životní prémii“, neboť jdete společně s kým si rozumíte.

Není nikdo lepší a dokonalejší a bez chyb než je ten druhý. Neukazujme: „hele ten je pozadu a co vyvádí...“ Když si vzpomenu,

co jsem já dělal s odpady před 25 lety, (mnohdy před 10 lety) mohu se jen zastydět. Nevěděl jsem to, nenapadlo mě to.

Pořád se musíme učit. Jsme skutečné figurky v naší společné životní hře.

Nedávno jsme byli na návštěvě. V kuchyni měli přímo v lince zabudovaný odpadkový koš. Do prvního pytle vhazovali zelené odpady, do druhého umyté kelímky od jogurtů a do třetího kovové obaly. „No tohle“, to fakt děláš? Ptám se a kroutím hlavou.

Dnes máme v garáži pytel na všechny plasty pak další pytel jen na PET lahve. Papír ukládáme do krabic, kde čeká ve sklepě na sběr. Lahve házíme do další krabice, až je plná, odnesu ji do kontejneru. Zelené odpady nosím na kompost. Zatím nevím co s malými bateriemi.

Myšlenka jít společnou cestou, je a bude vždy mým hlavním programem pro naši obec. V podstatě ji každý rok v určitých obměnách opakujeme. Důležité je v té společné cestě si rozumět, pochopit se, mít jeden k druhému úctu. Důležité je nevjet v životě na červenou. Vjet na červenou je chyba. Otáčí to směr Vaší životní cesty na start. Je to mnohdy i konec hry. Naopak

rozesmáté tváře, je cíl naší cesty. Je to věnec vítězů. Přeji krásný nový rok 2009.

Miroslav Kvintus

Rozhovor se zajímavým člověkem

Pokud potkáte v Zátíší, nebo cestou od vlakové zastávky paní s hůlkou a stříbrem prokvetlými vlasy, bude na Vás milá a mít vždy pro Vás otevřené srdce i ruku k pomoci a spolupráci, nebo naopak ji uvidíte stát s mikrofonem v ruce a vyprávět o českém básníkovi Josefu Horovi, tak to je

Ing. Dagmar Tomanová

1.) Paní Tomanová, přestože Vás dobře známe, mohla by jste nám trochu představit svoji rodinu, která navštěvuje Dobříň?

Moje rodina patří mezi potomky Marie Horové, matky básníka Josefa Hory, která svým činem otevření pamětní světničky J.H. nás uvedla do Dobříně.

V dnešní době se stará o celou usedlost má dcera Daniela Činátlová se svým manželem Jaroslavem a svou dcerou Markétou Bernáškovou. Nemohu pominout svého Bratra Jiřího Horu s manželkou Evou, kteří dokonce v Dobříni nějaký čas žili se svým malým synem Petrem. V létě za námi jezdí vnučka J.H. MUDr. Renata Paroubková se svým manželem Janem, dcerou Sylvií a synem Tomášem. Vítaným hostem je i synovec J.H. František Pušman s manželkou Olgou a vnukem Vladimírem. Občas přijedou při příležitosti vzpomínkových akcí i členové širší rodiny, Ing. Zdenka Horecká, Miroslav Pech, Marie Plešingerová - ti všichni pocházejí z rodiny Šustrů a Aubků, bývalých majitelů statku. Z rodiny mé matky přijíždí pravidelně z jihu Čech Antonín Silný s manželkou, dcerou a vnučkou.

2.) Víme už docela hodně o básníkovi, ale málo o Vás. Můžete nám říci něco o sobě?

Především děti toho o mně vědí víc - a má dcera Daniela o mně vždy vypráví. Já jsem začala jezdit do Dobříně za svou babičkou

od mládí, ale nepřistoupila jsem na návrh babičky, abych zůstala v Dobříni jako učitelka mateřské školy, protože jsem měla v plánu studovat chemii v Praze. Tu jsem vystudovala a byla zaměstnaná nejdřív v Neratovicích, později v chemickém ústavu Akademie věd po narození dcery Daniely. Můj první manžel jezdil do Dobříně rád, ale tenkrát se pracovalo ještě v sobotu a náš pobyt tu byl krátký, dovolená 14 dní nás lákala do světa. Můj otec s matkou se ale v Dobříni cítili dobře a trávili tu všechny volné chvíle.

Svou babičku i tetu Emu jsem měla ráda a o prázdninách, když jsem studovala, jsem s nimi trávila mnoho krásných chvil, podle jejich přání pracovala na zahradě, i když hlavní odpovědnost za usedlost měl můj otec a matka, kteří jim posloužili až do jejich smrti v padesátých letech. Můj druhý manžel byl také chemik a vážil si pobytu v Dobříni na čerstvém vzduchu. Má druhá dcera Martina byla později hybnou silou prací na zahradě. S Danielou milovaly Labe i písková jezera

3) S vědomím toho, že máte v rodině slavného strýčka, neovlivnilo to Vaše životní rozhodování, poslání studia...

Když můj strýc umřel, bylo mi 12 a já litovala, že už s ním nebudu hovořit o literatuře. Běh událostí však zabránil mému úmyslu studovat humanitní vědy a tak jsem se vrhla na chemii, ale literatura a básně mi byly oporou po celý život. Každoroční vzpomínky na JH v Roudnici nad Labem mě inspirovaly k výročním vzpomínáním na JH v Dobříni, což bylo umožněno po sametové revoluci a jsem za to dobříňské radnici vděčná.

Dokonce mě napadlo vzpomenout na vřelý vztah básníkův k začínajícím literátům a založit literární soutěž pro mládež Podřipska.

4.) Nezkoušela jste, nebo někdo v rodině také napsat nějakou báseň?

Samozřejmě s dcerou Danielou jsme se pokoušely, Daniela dokonce obeslala Seifertovu soutěž, zatímco já skládala verše k narozeninám a svátkům.

5.) Dva bratři, Josef a (Váš tatínek) Jiří Horovi, jací byli bratři?

Pepa byl nadaný básník, otec zase maloval a kreslil.

6.) Básník zažil v životě radost i zklamání, což ovlivnilo i jeho tvorbu. Jaký byl jeho život.

Jeho zklamání je spojeno s komunistickou stranou, nástupem fašismu a osudem naší země za německé okupace. Jeho radostí byla jeho rodina, hlavně krásná dcera Zdeninka

7.) Básník se úplné svobody nedožil. Byla doba v které žil něčím podobná té dnešní? Co by se mu asi nelíbilo a naopak z čeho by měl radost.

Každá doba je jedinečná. Asi by se mu líbil pokrok, větší možnost svobody, ale odsuzoval by určitě terorismus a snažil se proti němu psát.

8.) Dobříň má jeden památný dům, chráněný památkovým úřadem. Je to rodný dům básníkův. Kdy vlastně vznikla myšlenka založení Horovy světničky a jak byla uvedena do života.

Byla to myšlenka jeho matky, tety a ženy k uctění jeho památky. Jakmile matka získala rodný dům, založila s rodinou světničku

9.) Básník měl mnoho přátel. Můžete jmenovat některé, kteří mu byli nejbližší.

Seifert, Halas, Holan, Majerová, z Roudnice Jiří Haller, Dr. Stein

10.) Kolem básníkova domu je díky Vám mnoho aktivit, přiznám se že Vám ani nestačíme, můžete je vyjmenovat.

Kulatá výročí narození a úmrtí
Literární soutěž k výročí světničky
Návštěvy světničky

11.) Jaké jsou Vaše plány s domem a světničkou do budoucna.

Pokračovat, mladí mají své plány

12.) Mohla by jste ústy básníka vzkázat něco našim občanům, našemu lidu a národu

Vzkaz je jednoduchý: Mějte rádi svůj kraj, svou zem a milujte její lid. Snažte se pracovat a vzdělávat pro národ. Jako předkové zanechali dílo po sobě, vezměte si z nich příklad. Važte si svobody, která pramení jen ze zákona. Porozumění mezi lidmi pak povede k porozumění mezi národy.

Děkuji za milý rozhovor a ze srdce přejeme krásný nový rok a děkujeme za milé

společenství celé Vaší rodiny s námi v naší obci.
Miroslav Kvintus

Opakovaně žádám... a požaduji aby....

Je logické, že na obecní úřad směřují zejména všechny žádosti. Tak dostáváme žádosti, o opravu střechy, opravu ulice, opravu chodníku. „Když už to děláte - tak to udělejte pořádně“ apod. Každý dopis začíná: „Žádám,“ nebo dokonce „opakovaně žádám“. To vše je správné a tak to má být. Je to hlas lidu a téměř vždy je oprávněný. **Má taky obec právo něco žádat?** Zvykli jsme si, že máme vše kolem sebe hezké, chlubíme se s tím, ale také to něco stojí. Když chtěli naši otcové mít české divadlo, začali sbírat první peníze do klobouku. Naše obecní pokladna, je náš společný majetek. Mnohdy však nestačí vše pokrýt, proto je nutné buď zmírnit tempo, nebo se složit a přispět do pokladny. Je to jako v rodině, když se dělá rodinný rozpočet. Tak i v obci. Naše obec vybírá tzv. domovní daň, prostřednictvím finančního úřadu. Jsou to vesměs malé částky 300,- i více, podle velikosti vašeho domu. Ty nám nikdo nebere, ty jsou naše a my si za ně můžeme něco postavit. Obec má možnost tyto daně jednou v roce změnit. Doposud se tak nestalo, až letos. Obecní zastupitelstvo odsouhlasilo zvýšení těchto daní na trojnásobek. Přínos z těchto peněz bude poznat v obecní pokladně až koncem roku 2009.

Miroslav Kvintus

Jak se žije v Záluží a Kozlovicích?

Obec Záluží a Kozlovice leží na levém břehu řeky Labe, na půli cesty mezi městy Štětí a Roudnice n. L.. První písemné záznamy se zmiňují o obou obcích v roce 1292. Kozlovice v tu dobu patřily roudnickým biskupům a v roce 1577 pak ostrožský kníže Konstantin předal Kozlovice společně s 26 okolními vesnicemi pánům z Rožmberka na Roudnici.

Podle archeologických nálezů vládl v prvních dobách po Kristu v okolí Kozlovic a Záluží čilý obchodní ruch. Bylo zde nalezeno velké množství bronzových předmětů z mladší doby bronzové. Záluží získalo svůj název podle lužního lesa, který obec od pradávna obklopoval. Za luhem - tedy v Záluží.

Velmi časně z jara rozkvétá lužní les bělostnou nádherou rozlehlých porostů

sněženek. Celoročně pak můžete uprostřed háje navštívit památnou borovici černou, která svým obvodem kmenu překvapí nejednoho návštěvníka.

To bylo úvodem trochu historie. A jak se žije v současnosti v Záluží a v Kozlovicích? Za poslední 3 roky stoupl počet stálých obyvatel z 91 na 130. Největší podíl přistěhovaných tvoří mladé rodiny a lidé středního věku. Počet obyvatel bude určitě ještě stoupat. V obou obcích je několik rozestavěných rodinných domů, jejichž majitelé se teprve budou přihlašovat k trvalému pobytu. V současnosti je v Záluží 51 domů s číslem popisným a v Kozlovicích 29 domů s číslem popisným.

Věkový průměr obyvatel se omlazuje. Je hezké vidět maminky s kočárky na procházce nebo děti na hřišti, kam se nám za pomoci Dobrovolného svazku obcí „Podřipsko“ v rámci kterého jsme získali dotaci, nakoupit dřevěné prolézačky. Rádi bychom zřídili hřiště i v Kozlovicích, kde počet dětí také stoupá.

V roce 2006 jsme v obou obcích dokončili výstavbu vodovodu a v Záluží navíc i kanalizace. Tato akce měla po povodni 2002 prioritu. Některým obyvatelům se ztrácela voda ze studní a staré nevyhovující jímky už netěsnily. Sama obec by celý projekt nemohla financovat ze svého rozpočtu. Nejvíce nám pomohla dotace z Ministerstva zemědělství ČR, a to ve výši 14 mil. Kč.

Asi největším problémem, který ztěžuje život v obou obcích je dopravní obslužnost. Je pravda, že zde zastavuje vlak na trati Praha-Ústí n. L., ale to využívají nejvíce lidé ze Záluží. Také ne všichni. Nemocní a starší lidé se většinou potřebují dostat k lékaři. Chodit přes celé město, je pro ně dost velká překážka. A co teprve Kozlovice. Kdo nemá vlastní auto, musí chodit pěšky do Záluží na vlak za každého počasí 1,5 km po neosvětlené silnici. To se týká i dětí, které dojíždějí do Roudnice do školy. Velmi zde chybí zrušené autobusové spoje.

Jak se tedy žije u sousedů? Když se zeptáte místních, většinou si zde život chválí a jinam by se nechtěli stěhovat. Život ve městě by si nedovedli představit. Lidé, kteří zde staví

nebo se sem přestěhovali, utíkají před chaosem velkých měst do klidu vesnického života. Do města pak dojíždějí pouze za zaměstnáním. Staří lidé si užívají svůj odpočinek. Bydlení na vesnici má své pro a proti. Záleží na každém jestli najde víc pro nebo těch proti.

Dana Jirkovcová

Chodník ke Glazuře a také ke hřbitovu ?

Po opravě chodníku ke Glazuře jste volali již mnoho let. Část stávajícího chodníku se dochovala s jakž takž betonem po kterém se ještě dalo chodit, ale zbylé většinou chyběl cement což je docela podstatná věc. Voda mohla snadno pronikat do struktury povrchu a mráz pak již dokončil své. Na takovém chodníku se opravdu nedá chodit a mnozí raději chodili po silnici.

S malou nadějí jsme vypsalí žádost na finanční podporu za účelem opravy. Náklady na tuto opravu měly činit cca do 600 000 z toho dotace 287 000 Kč.

Na stávající betonový povrch měl být nalisován asfaltový koberec do nových obrubníků. Jenže to jsou plány a skutečnost je jiná. Při odstraňování obrubníku byl stávající povrch poškozen natolik, že použít jej jako podklad pod asfalt, nebylo možné. To ovšem znamenalo zaplatit odstranění stávajících betonových desek, navozit nový štěrk a teprve potom položit nový koberec. Náklady stavby tím pádem vzrostly na 905 062 Kč. Betonové desky byly rozdrčeny a budou použity na další stavbě.

A co s chodníkem ke hřbitovu. Bude? Já myslím že ano. Během dvou minulých roků jsme vedli jednání s majiteli pozemků. Přes počáteční potíže se však našlo řešení, částečně směnou pozemků a částečně odkupem. V současné době chybí vykoupit část pozemků ve správě pozemkového fondu jedna malá část od skupiny vlastníků. Děkuji všem majitelům pozemků za pochopení a umožnění tohoto záměru. Po dokončení projektu na ulici „Labská“ navrhnu zastupitelstvu obce odsouhlasit objednání projektu na vybudování tohoto chodníku. Nový chodník bude trochu podobný tomu ke Glazuře. To znamená, že vedle silnice zůstane silniční rigol, za ním pak bude kousek zeleného pásu a vlastní chodník o šíři cca 2m. Navíc bych si přál, aby v trase byly

umístěny 1-2 lavičky. Kde bychom si mohli odpočinout, když půjdeme s kytičkou pěšky na hřbitov. Pod chodníkem uložíme el. kabel, může se nám na hřbitově hodit, pro zajištění ostrahy nebo pohonu čerpadla na zalévání. Před hřbitovem by měly vzniknout pohodlná parkovací místa pro několik aut. Za hřbitovem se podařilo směnit ten zarostlý kousek pole, kam ukládáme odpady, takže je již obecní. Stává se téměř samozřejmostí, že než můžete začít stavět, je třeba intenzivně „papírovat“ skoro dva roky předem. Chce to proto trochu trpělivosti. -mk-

Finanční kontrola na poskytnuté dotace

Pokud by jste se mě zeptali, zdali jsem měl někdy strach za ty roky ...v práci na obecním úřadu, tak bych odpověděl, že ano. Kdy? Letos když přišla obálka se zlověstným pruhem a v ní výzva ke předložení dokladů k poskytnutým dotacím za uplynulých 10let, které jsme získali z různých dotačních titulů. Strach pochopitelně nebyl z toho, že by mě hryzlo svědomí za nějakou lumpárnu, to určitě ne, ale slýchal jsem, že ta či ona obec vracela peníze, malé i třeba 9 milionů. To by bylo přímo likvidační pro naši obec. Co představuje taková kontrola.

Musíte zrealizovat to co jste slíbili, ne něco jiného.

Musíte dodržet přesně výkaz výměr tzn, třeba délku potrubí, m² a podobně. Zkuste to odhadnout přesně na začátku když se píše žádost o dotaci...

Musíte včas zkolaudovat.

Musíte doložit přesný tok peněz.

Musíte dodržet organizační strukturu podávání hlášení a informací o stavu věcí.

Musíte čerpat peníze z finančních ústavů dle metodiky pro poskytnutí dotací.

To vše klade velké nároky, jak na vedení stavby, tak na účetní, která nesmí udělat chybu. Stačí založit jeden papír chybně, neposlat včas hlášení, špatně zaplatit fakturu a celou dotaci vracíte. Dále zkuste přesně dohledat všechny doklady staré 10 let....přijeli dva pánové a my jsme kopírovali a předkládali, doplňovali asi po dvou měsících nakonec si mě pozvali na Finanční úřad do Litoměřic. Věděl jsem, že nemohou najít nic za co

bychom se museli stydět, ale nikdy nevíte, kdy můžete selhat ve věcech které vás ani nenapadnou, že to děláte nepřesně. Pak to přišlo. Jeden z pánů mi podává ruku a povídá: „Po pečlivém prostudování všech dokladů jsme nezjistili žádnou chybu, gratulujeme. Tady se podepište.“ Protokol byl asi 1 cm tlustý...

Chtěl bych touto cestou poděkovat mým nejbližším spolupracovníkům, bez kterých by tento výsledek asi nebyl tak příznivý a to zejména naší paní hospodářce a účetní paní Jaroslavě Čopkové, pověřené evidencí a účetnictvím dotací a paní Šárce Mrázkové, pověřené získávání dotací a jednáním s poskytovatelem. Ještě jednou děkuji.

Miroslav Kvintus

Nové obecní WWW stránky

Jmenuji se Marek Coufal a patřím mezi „ty nové“. Zatímco někteří naši sousedé se znají pomalu se všemi, my s manželkou jsme se sem přistěhovali z jižních Čech. To, že jsme se usadili zrovna na Roudnicku je zásluha manželky, která zde nastoupila po škole do práce. Protože jsem v té době pracoval v Praze, tak mě bylo jedno odkud do práce dojíždím. Říkám pracoval, protože momentálně jsem na rodičovské „dovolené“. Když se nám měl narodit syn, uvažovali jsme kdo se tohoto úkolu zhostí (vím, že pro některé otce je kacířská už jen myšlenka o něčem takovém uvažovat). To že jsem nastoupil já, bylo souhrou několika faktorů. Od pracovních (pracoval jsem jako správce počítačové sítě, což sou ti divní lidé, kteří mluví zvláštní řečí a celý den sedí shrbení za monitorem) až po např. časové vytížení. Zjistil jsem, že na cestách do a z práce strávím velmi mnoho času a proto bych syna potkával snad jen o víkendech. Nechtěl jsem aby moje pracovní nasazení vyústilo v to, že za 15 let zjistím, že syn ví o svém otci pouze to, že „je v práci“. A jako IT mohu pracovat z kteréhokoliv počítače (připojeného do Internetu) bez ohledu zda jsem zrovna doma nebo někde na výletě. Při brouzdání po Internetu, jsem koukal i na obecní stránky které jsou hezké, ale aktuální už příliš ne. A ani fotografií tam mnoho není a přitom se zde, jak sem se sám přesvědčil, děje dost akcí pro děti, babinců atp., takže fotek je k dispozici přešel. Při povídání s paní Čopkovou my bylo jasné, že ač ovládá počítačovou techniku

(Skype, e-mailly a další) dobře, nemohu ji nutit do takových specialit jako je úprava webových stránek, nahrávání fotek na server a psaní aktualit na web. A když jsem se svými nápady přišel za starostou, zjistilo se, že těch nápadů na vylepšení máme oba dost. Ale to neznamena, že se budu bránit jakékoliv pomoci či dalšímu nápadu, byť i možná hůře realizovatelnému. Sám vím, že pro mě je Josef Hora básník o kterém se učí ve škole, ale to že se narodil zde, dělá skvělou příležitost zdůraznit tuto vyjímečnost třeba zrovna na webovských stránkách. Vždyť právě děti jsou ta generace, která když něco nemůže najít, jde se mrknout na web. Proč tedy například neudělat virtuální prohlídku rodného domu básníka a když virtuální prohlídku, proč ne třeba letecké snímky, fotografie z povodní 2002 a z dalších událostí at' veselých či smutných. Nebo uvažuji o možnosti zaznamenávat hlášení místního rozhlasu a nahrávku umístit na web. Je spousta lidí, u kterých není rozhlas zrovna dobře slyšet nebo je hlášení v době kdy jsou pryč. Tento krátký výčet je pouze ukázkou věcí které by šli udělat a pokud by někdo měl nápad nebo by se chtěl i zúčastnit, at' se nebojí mi napsat e-mail (Marek@coufalici.cz) a uvidí se co je v silách a možnostech.

Marek Coufal

Posilovna

Než se vůbec zmíním o naší nové, krásné, posilovně, trochu té historie neuškodí.

To se tenkrát psal rok, myslím že 1995, když si dva mladí nadšenci usmyslili, že by nebylo marné mít v naší malebné vesničce nějakou tu malou "mučírnu", neboli posilovnu. Tak se jali jednat...a takhle to tenkrát bylo.

Začali jsme shánět nějaký ten prostor a hlavně-co do něj umístit, tím mám na mysli samozřejmě stroje na cvičení. Zašli jsme na náš obecní úřad a zkoušeli zjistit, jaké máme možnosti. Tam kupodivu nebyli proti, ale jak to už bývá, nic není zadarmo, aneb, když já tobě, tak ty mě.

Zrovna v té době nebylo dost hrobníků, tak jsme museli slíbit, že v případě pomoci vezmou novou funkci. Jednalo se o mě a Gábu ml. Všechno fungovalo jak mělo, dostali jsme prostor a nějakou tu finanční hotovost a

hřbitov měl na oplátku dva urostlé správce. Doba plynula a vše krásně klapalo... Ovšem jen do té chvíle, než se stalo první neštěstí v podobě úmrtí našeho spoluobčana a my dva byli osloveni k výkopovým pracím. A tady naše údržba hřbitova po zhruba dvou letech končí.

Nebudu se rozepisovat o důvodech, ale představa, že budeme kopat hrob a co se může všechno přihodit...! Zkrátka-od té doby nám už zbyla "jen" ta naše stará posilovna.

Nezmínil jsem se o jejím umístění. Takže, posilovna se nacházela v prostorách lihovarského statku v Zátíší. Byly zde staré, vlhké místnosti, ale když je člověk mladý, jen tak nějaká ta plíseň mu na elánu vůbec neubírá.. A tak to fungovalo stále dál a dál a dál... až do okamžiku, kdy náš současný starosta dostal záchvat v podobě udržení sportovní postavy i ducha a začal ty prostory také navštěvovat. Po určité době sám uznal, že v takovém "humusu" se nedá cvičit!!! Shodou okolností probíhaly ve statku stavební úpravy a tak jsme se dohodli, že tu naši starou dobrou „posku“ trochu zrenovujeme.

A už jsme v současnosti. Máme krásnou , voňavou a plně funkční posilovničku.Tyto prostory může navštěvovat každý občan naší vesnice.

Takže, milí spoluobčané, kdo se chcete trochu protáhnout a udělat něco pro své zdraví či kondici, jste vítáni. Rád Vám v začátcích pomohu a poradím jak na to. Sportu ZDAR..

Pavel Machulka

Výsadba stromové aleje

Mezi sportovním hřištěm a Glazurou má být do konce rohu 2008 vysázená nová stromová alej - ale nebude. Proč? Po vytyčení stávajících podzemních vedení bylo zjištěno, že kabelové vedení pro provoz železnice neleží v krajnici asfaltové místní komunikace, jak je uvedeno v archivních materiálech, ale v první polovině zeleného pásu. Vzhledem k tomu, že zde měly být vysázené vzrostlé lípy, které se tak blízko k tomuto vedení sázet nemohou, nelze tento záměr uskutečnit.....to je ovšem škoda. Ihned jsme hledali náhradní řešení. To se našlo celkem snadno, neboť na přilehlém sportovním hřišti chybí zeleň. Často si i návštěvníci stěžují, že letní slunce velice unavuje, není se kam schovat. Požádali jsme poskytovatele dotace o povolení

náhradní výsadby a bylo nám vyhověno. Náhradní výsadba proto proběhne v měsíci prosinci tohoto roku na sportovním hřišti.

-mk-

Ochrana Polabských niv a luhů

Pro zachování poslední zeleně a trochu nedotčené krajiny, tj. lužní les (háj se sněženkami) a přilehlé louky (nivy) u Labe v Dobříni U Přívozu, rozhodlo naše zastupitelstvo chránit tyto louky a háj (Polabské nivy a luhy) před živelným okupováním maringotkami, přívěsy s „rybostrojí“ na chytání ryb, budování betonových ohnišť a zřizování posedů pro děti v korunách stromů, zakopáváním plastových sudů a umělohmotných bazénů do louky a tlučením cedulek do země s vykřičníky tady je všechno moje

Dále z iniciativy našich občanů, zejména manželů Hanzlíkových bylo požádáno o vyšší stupeň ochrany této nádherné části našeho domova. Sem nepatří terénní motocykly, ani čtyřkolky ani bezhlavé, až vandalské, počínání lesních společností. Chceme zachovat tuto část přírody pro účely, ke kterým byly určeny od nepaměti. Chceme je zachovat pro naše děti, alespoň v tom stavu, v jakém jsme je převzali od našich otců. **Luh a nivy.** Nic víc. Pokud Vám někdo nabízí tyto pozemky ke koupi za vysoké částky, dobře si rozmyslete, kam své peníze investujete. Mnozí vidí jen hodnotu dřeva, jiní zas písek pod zemí. Koukejme se však někam jinam...

Lužní les je v současné době nabízen majitelem k prodeji. Naše obec má zájem i nyní o odkoupení. Již jednou však byly tyto lesní pozemky prodávány, kde jsme neuspěli. Obec nemůže spekulovat, nebo jednat jinak než povolují naše zákony. Není to ani podle našeho svědomí.

V současné době je podána písemná žádost o ochranu tohoto území na Odboru životního prostředí Ústeckého kraje. Dle tel. sdělení s vedoucím odboru, lze řešit tuto ochranu v rámci evropsky významné lokality, tzv. NATURA 2000, což je záležitost k řízení na cca 5 let, nebo rozhodnutím o zařazení území jako „Přírodní památka-polabský luh.“ Toto řízení může trvat od ½ roku do roku.

-mk-

Kam uložit malý elektroodpad

Na našem obecním úřadu jsou instalovány dva menší kontejnery na malý a drobný elektroodpad. Fén, klávesnice od PS, starý mobil, remoska atd... Doposud tyto odpady končily všelijak...popelnice atd. pojďme něco vylepšit! Třeba až půjdete zaplatit za popelnici vezměte tuto nepotřebnou věc sebou a vhod'te ji do těchto kontejnerů.

Oplocení tenisových kurtů

Po sérii projektů do infrastruktury obce, byl zařazen do realizace projekt : „Oplocení tenisových kurtů na hřišti Na Pile.“ Tenisová hra je velmi rychlá, míček často uletuje daleko za hřiště a ohrožuje hrající se děti v dětském koutku. Stejná situace je při hře nohejbal a podobných míčových hrách. Při poptávce u možných dodavatelů jsme zjistili, že takové oplocení je dost drahé, až 0,5 mil. korun. Ty jsme neměli, tak jsme rádi přijali návrh Mirka Nováka, realizovat oplocení tzv. vlastními silami. On sám navrhl oplocení a vypracoval projekt a firma pana Vernerera oplocení postavila za poloviční cenu. O kvalitě se můžete přesvědčit sami. -mk-

PRÁZDNINY KONČÍ

Dva měsíce prázdnin utekly tak rychle, jako teče řeka Labe u naší vesnice a do Zátíší pospíchají děti v maskách. A co se to děje? Začíná cikánský bál! A když bál, tak pořádně veselí se spoustou soutěží, sladkého mlsání a hlavně pořádným tancem. Masky byly opravdu krásné a tak porota mohla vybrat ty nejlepší. Proto všechny masky, které se zúčastnily, vyhrály 1. místo.

Při posledním tanci, na nás padaly různé bonbonky, ty jsme si posbírali a šli si domu připravit si batohy a školní pomůcky. Proč? Protože začíná škola!

Romana Staňová

DNY, KTERÉ PATŘÍ DĚTEM

Rok s rokem se sešel a děti slaví svůj svátek. Začátek oslav byl naplánován již na pátek večer na hřišti Na Pile, které rázem provoněla vůně ohně a opečených buřtíků. Hráli jsme vybíjenou a jakmile se začalo stmívat, vzali jsme si barevné svítící kroužky a hurá do háje navštívit dobříňská strašidla. Šlo se po malých skupinkách, jen ti odvážnější, po dvojicích. Háj byl opravdu strašidelný.

Sobotní ráno nás probudilo do prosluněného dne a hned jsme šli závodit v běhu do háje. Odpolední sraz se uskutečnil v Zátíší kde se konala hlavní oslava. Připraveno bylo hodně soutěží, jako například házení míčků, lezení po provazech, lyžování, stříhání bonbonů, skákání na trampolíně, hádání písniček z pohádek, ale i tetovací studio a malování na obličej. Nechybělo občerstvení, aby se děti měly čím posilnit. Vyhlásili jsme a odměnili nejlepší závodníky v běhu. Připravena byla i kopečková zmrzlina, která byla osvěžující v tomto horkém dni.

Naše oslava byla zakončena v rytmech karaoke a diskotékou. Byl to moc hezký den, jen škoda, že se blížila bouřka a my jsme se museli rozejít do svých domovů.

Vždycky něco končí a něco začíná a tak se těšíme na další oslavu našeho svátku!

Romana Staňová

STANOVÁNÍ

Každé dítě v Dobříni dostalo leták, na kterém bylo, že 20.6 bude stanování v Zátíší. V pátek se v Zátíší objevilo spousta dětí s báglem a stanem. Začali jsme s radostí stavět stany kolem parketu a těšili se, co nás čeká. Měli jsme na co. Hned co jsme dostavěli, začali nás zkrášlovat. Holky měly různé copánky, drdoly a kluci například pankáče. Všechny hlavy dostaly kouzlo, když se na ně nastříkali různé barvy. Po zkrášlení jsme měli různé soutěže, byla tam i naše nejoblíbenější (lyže). Kdo chtěl, mohl si i zazpívat karaoke. Po setmění si každý vzal židli, kterou si dal na parket. Dívali jsme se na film o nějaké opici a potom dostali dobrou večeři. Měli jsme párek v rohlíku, kdo chtěl, měl možnost si opéct buřtu, komu nestačilo, mohl si přidat. Už byla tma, tak se všichni odebrali do stanů a v noci se držela hlídka u ohně.

Ráno jsme se sešli u snídaně. Měli jsme rohlík s marmeládou a čaj. Po jídle jsme si ještě na rozloučenou zahráli vybíjenou. Poté stačilo zabalit stany, rozloučit se s kamarády a těšit se na to, jak se tu příští rok zase sejdem pod stanem.

Alžběta Staňová

Nový územní plán obce Dobříň

Jeden z nejdůležitějších dokumentů které musí každá obec mít, je tzv. *územní plán*, který limituje omezení využití daného území, případně podmiňuje umístění staveb, využití území a opatření v tomto území. Obsahuje:

A.) Základní údaje o obci, širší územní vztahy, historický vývoj obce, archeologické nálezy, obyvatelstvo a bytový fond, občanskou vybavenost, ekonomické možnosti obce, přírodní podmínky a krajinný ráz, ekologická stabilita chráněná území, lesy, zemědělský půdní fond, vodní toky, dobývání nerostů, životní podmínky, nakládání s odpady, technické vybavení, dopravní infrastruktura, požární ochrana civilní ochrana, a obrana státu.

B.) Obsahuje limity využití území, pozemkové úpravy dle správních rozhodnutí a omezení využití území.

C.) nakonec obsahuje vyhodnocení rozvojových podmínek řešeného území tedy obce Dobříň.

K tomu je doloženo spousta příloh, například prastaré mapy Františko-josefského vojenského mapování nebo krásné panoramatické fotografie naší obce ze současnosti.

Nyní to nejdůležitější. Co to konkrétně znamená pro naši obec.

V mapě v příloze jsou označeny plochy, které se tímto projednávají k novému využití. Zajímá nás zejména zařazení nových zastavitelných ploch. Na výkresu jsou pak tyto plochy zašrafovány a označeny symbolem Z1-Z11 zastavitelné plochy a P1-P3 plochy pro přestavby.

Seznam ploch:

Z1- pozemky pro bydlení – levá strana silnice K Přívozu a pravá strana ulice Krajní

Z2- pozemky pro bydlení – pole mezi dráhou ČD a řadou domu ul. Račická

Z3- pozemky pro bydlení – část zahrad kolen statku na Kalešově.

Z4 – plochy pro sport a rekreaci – pozemky vedle hřiště Na Pile směr Glazura

Z5- plocha pro komerční a občanskou vybavenost – za pozemkem Z4 u Glazury

Z6 a Z7 - plocha pro komerční a občanskou vybavenost – pozemky za Glazurou u masokombinátu

Z8 – plocha pro zařízení výroby – pozemek za plynovou stanicí - bývalá skládka

Z9 – plocha pro dopravní vybavenost, parkoviště pro sportovní areál pozemek proti vjezdu do fotbalového hřiště

Z10 – plocha pro dopravní vybavenost – pozemek mezi plynovou stanicí a vodní plochou pískovny

Z11 – plocha pro čistírnu odpadních vod- pozemek u Labe u kontejneru

P1 - Úprava st. objektu občanské vybavenosti – bývalá sušárna chmele

P2 – Zařízení občanské vybavenosti – pozemky vedle hasičárny- „Zankerovina“

P3 – místní komunikace a jejich úprava – v areálu Glazury

Tak to je zhruba vše, blíže se můžete seznámit s tímto dokumentem, na Městském úřadu v Roudnici n.L, nebo u nás na obecním úřadu. Všichni majitelé stěžejních pozemků již byli informováni o navrhovaných změnách. -mk-

Oprava ulice Labská a propojení s ulicí Zahradní.

Poslední místní komunikací v naší obci, která ještě není opravena, je ulice Labská. Na tuto stavbu se již rok připravujeme a to zejména v projektové a předprojektové přípravě. Vždy se snažím, aby to co stavíme, mělo určitou novost a aby se Vám i líbilo. Vždy i v minulosti v jiných ulicích jste dostali pozvánku prohlédnout si nové uspořádání ulice, chodníků na obecním úřadu. Většinou ti co se nepřišli podívat pak litují, že vše to mohlo být jinak a tak podobně a mnohdy statečně mávají rukama před bagrem... Pokud jim pak chceme vyhovět, stojí nás to statisíce navíc, které musíme sebrat někde jinde. Peníze neproběhly výběrovým řízením a tak nevíme zda kupujeme levně nebo draze a to jen proto, že jsme neměli čas... Projekt na novou Labskou ulici zpracovává dopravní inženýr Ing. Filip z Roudnice. V letošním roce předložil návrh na řešení této ulice, ke kterému jste byli přizváni. V prvním kole jste si odhlasovali stejné řešení jako v ulici

Sluneční. To byl názor zejména mladších obyvatel ulice. K tomu jsem měl připomínku, že je to řešení hodně elegantní, ale vynucuje si přepojení všech dešťových svodů přes sifony do stávající kanalizace. Nelze, aby tekla voda po chodníkové zóně volně. V zimě by to bylo jedno kluziště. Stávající dešťovka je kameninová a znamenalo by to, ji přerušit vždy v místě každého svodu. Protože napojení musí být vodotěsné, nelze trubku rozbít a pak to nějak „oplatat“ betonem..., znamenalo by to možná značné vícepráce při realizaci. Nicméně na tom se první porada rozešla. Načež ti kteří se nezúčastnili a bylo jich celkem hodně, si přáli rovněž vyjádřit svůj názor. Proč ne. Konala se druhá porada. Na té převládl názor zejména starších, kteří chtěli zachovat chodníky. Závěr porady byl uzavřen s tímto řešením. Ulice Labská bude opravena tak, že se opětně vybudují chodníky ze zámkové dlažby, ne však širší jak 1,5m. Preferuje se maximální šíře místní komunikace pro snadné parkování a vyhýbání se zaparkovaným vozidlům. Voda z okapních rour poteče žlábkem v chodníku a dále pak po asfaltovém povrchu do středu komunikace. Zde bude vybudován žulový žlab, který odvede vodu do nejbližší vpusti. Spád komunikace bude tedy dostředný. Aby nedošlo k přívalu dešťové vody, budou doplněny silniční vpusti po cca 50metrech. Prvních pár metrů ulice Labská bude sklopena do ulice Roudnická, celá zbylá část pak směrem k Labi. Před domy paní Prenzlové a pana Černého budou terénní nerovnosti částečně srovnány a ohraničeny čedičovými zídkami. Studna u domu Červenkových bude opravena, bude okrasným prvkem v ulici. Pokud možno, před každým domem bude vyznačeno stání pro vozidla čedičovou zádlazbou, která současně působí jako zpomalovací retardér.

Za úvahu stojí vybudovat v ulici Labská i novou splaškovou kanalizaci. Je to správná úvaha, neboť kousek Pod Vrškem bude stát nová čistírna odpadních vod. Pokud budou peníze, všichni obyvatelé si přáli tuto kanalizaci vybudovat.

Projekt na propojení ulice Labská a Zahradní, vypracoval zkušený dopravní

inženýr Ing. Koudelka z Ústí nad Labem. Propojení obou ulic by nemělo být běžným dopravním koridorem, ale nouzovým, neboť zde bude nutno překonat velké terénní převýšení. Toto řešení je však velmi nutné, neboť ulice Zahradní je velmi úzká a při zásahu v nebezpečí, může znemožnit vjezd sanitek nebo hasičských vozů. Dále bych chtěl připomenout všem, kteří zaplotili část obecních pozemků (celá pravá strana ulice), aby přišli s žádostí na odkoupení od obce. Veřejné osvětlení za plotem bude řešeno věcným břemenem. Vykoupeno má jen jeden občan. Měl by být ve všem pořádek.
-mk-

Čtyři nové byty v Zátíší a jak to bylo od začátku

Lihovarský statek je obecní bytový fond, skládající se ze dvou obytných domů č.p. 13 a 139. S těmito domy jsme zdělili velké neblahé dědictví, v podobě zastaralých bytů ještě z první republiky. Kdo jste tam v minulosti bydlel, můžete potvrdit, že třeba na WC se chodilo do kadibudek venku, které stály v řadě na dvoře vedle sebe jak sněhuláci. Modernější WC měly byty v č.p. 13, kde na každém patře byla jakási díra přes jedno podlaží a jako na starém hradu padaly odpady dolů kamsi do jímky. Jímka měla propadlé víko a když jsme ji vybírali v roce 1993, museli jsme ji vykopat krumpáčem. Byty neměly sociální zařízení, elektroinstalaci tak starou, že vypínače a elektroměry mám dnes schované jako největší raritu. Topilo se lokálními topidly. V suterénu č.p.139 jsme objevili trosky plaňkových kójí, s nekonečnými odpadky, Zde měli nájemníci jednoduché prostory pro uskladnění uhlí a zavařenin. Na dvoře stálo snad dvacet různých dřevěných kůlniček, různě slepené plechy ze sudů a staré lepenky. Vlevo na dvoře stála stará sušárna chmele. Pro vodu chodili všichni obyvatelé ke studni na dvoře u nedalekého topolu. Je smutné, že správce bytového fondu v minulosti MNV Dobříň ani Městský úřad v Roudnici n.L nestrčil do těchto budov ani korunu, s výjimkou toho, že v budově č.p.139 s dochovaly nová ona asi z 70tých

let a na střeše bylo poznat, že část tašek již někdo vyměnil.

....a nyní jedna generace to má vše dohnat opravit a předat do užívání. Není to lepší raději nemít takové domy? Žel máme a musíme se o ně starat. Z počátku (rok 1990) tam krátce sídlil obecní úřad, než se přestěhoval do bývalé školky. V tu dobu se opravil jen hlavní rozvod el. energie.

První z bytů se opravil byt pro pana Kocnu, který měl nevyhovující bydlení na hřišti. Pak přišla rekonstrukce dvou bytů v přízemí v č.p.13, pro původní obyvatele domu. Jsme rádi, že se dočkali tepla pohodlí a nových koupelen. Tak dlouho jim to bylo slibováno. Následovaly zbylé byty v prvním podlaží a nakonec dva byty v podkroví. Náklady na opravu jednoho bytu činily 600-900 tisíc korun. Dnes je v č.p.13 šest bytů. Letos v tomto domu byly znovu vybudovány sklepní kóje za 366.107 Kč, zbývá vybudovat ještě elektroinstalaci a mohou být předány nájemníkům.

V sousedním domě č.p.139 je umístěna knihovna, posilovna, z kanceláře v prvním vchodu se stal byt. Zbývalo opravit čtyři stávající byty v druhém vchodu č.p.139. Jsou to malé byty pro jednoho, maximálně pro dva nájemníky, kterým vždy podotýkám, že se musí mít moc rádi, protože v tomto bytu není kam utéci. Nejdůležitějším úkolem bylo odstranění vlhkosti a vybudováním nového sociálního zařízení. Dva byty v přízemí mají sprchové kouty, dva byty nahoře mají vany. Částečným využitím chodbového prostoru vznikly malé kóje pro odkládání věcí. Současně s výstavbou těchto bytů bylo nutno opravit celou střechu, vyměnit shnilé krovny na půdě, odkrýt půdní záklop a doplnit izolaci v celé délce domu včetně impregnace krovů. Dále nová střecha všechny nová okna a co navíc omítka zadní stěny budovy od Málků, Tůmů a Barcíků, k tomu hromosvody a oprava posledního modulu budovy nad Konírnou a konírnu samotnou. V Konírně byl zachován původní koňský žlab. Třeba naši vnuci budou rádi že se dochoval. Plánovaná výstavba čtyř bytů včetně opravy budovy činila 3.093.546 Kč, skutečnost 4.707.436 Kč. V areálu Lihovarského statku bude ještě provedeno

zateplení omítek a fasáda a nakonec vybudování atria dle návrhu architekta. V domu č. 139 se nachází šest bytů celkově v lihovarském statku 12 bytů. -mk-

Jakým pravidlem přiděluje obec svoje byty.

Vždy před tímto nelehkým úkolem se sejde zastupitelstvo, které stanoví pravidla pro výběr. O těch se obvykle i dlouho diskutuje, neboť je nutno stanovit, zda výběr bude soutěží-obálkovou metodou, nebo budou mít přednost Dobříňáci, zda se vezme v úvahu sociální důvody žadatelů a podobně. Pak musím zastupitelstvu předložit pořizovací náklady a výměru bytů a stanovit odpis tj zhruba životnost zařízení bytů. V případě posledního přidělování bytů stanovilo zastupitelstvo průměrnou cenu jednoho čtverečního metru a upřednostnilo všechny Dobříňáky. Ti byli pouze tři a všichni dostali byt. Mezi sebou se pak dohodli, který si kdo vezme. Jeden byt zbyl a ten byl přidělen ostatním zájemcům obálkovou metodou. Nejprve jsou přidělovány byty na dobu jednoho roku, v případě dobrého nájemníka se pak smlouva mění na dobu neurčitou. -mk-

Hluk Glazura

V poslední době jsme si mohli všimnout nárůstu výroby v podniku Glazura. Je to zřejmě ze zvýšeného počtu cisternových automobilů, které převážejí suroviny, jež podnik zpracovává i z investiční výstavby. Bylo by možné to Glazuře přát, kdyby se současně velmi výrazně nezvyšoval hluk vycházející z podniku, který podstatně

zhoršuje životní podmínky v naší obci. Co je nám platné, že máme nové pěkné ulice, hřiště, krásné zátiší atd. o kterých naši návštěvníci mluví s uznáním a obdivem, když se nás současně ptají, „jak můžete žít v takovém hluku?“ Bohužel 24 hodin denně, 7 dnů v týdnu žijeme v hlukové kulise, která je někdy slabší, někdy silnější, zřejmě jen podle klimatických podmínek. Teď v pozdním podzimu a v zimě, kdy jsme povětšinou doma za zavřenými dveřmi, si toho možná ani nevšimneme, ale co na jaře a v létě. Umíme ocenit hodnotu klidu? Nedávno jsem četl, že automobilka Hyundai vyplatila 100 000 Kč všem domácnostem v obci na jejímž katastru se staví a dalších 100 000 Kč vyplatí po dostavění. Přestože to jsou slušné peníze, rozhodně bych dal přednost klidu a to jsem přesvědčen, že tak jako Glazura Hyundai řvát nebude.

Dočkáme se zlepšení? Lze těžko očekávat že španělští akcionáři, kterým podnik patří, budou mít zájem investovat do opatření ke snížení hluku. Ono kdyby byl majitelem Čech a nebydlel v Dobříni na Bezděkově nebo na Kalešově, a to by asi nebydlel, taky by se snažil investovat co nejméně. Vedení podniku má také úkol vydělat akcionářům co nejvíce, za to je platí.

Musíme tedy my občané, obecní zastupitelstvo i vyšší státní orgány dát majitelům vědět, že tady nejsme v Číně, která se žene za industrializací za každou cenu, ale v Čechách v občanské společnosti, kde vyznáváme i jiné hodnoty.

Ing. Miroslav Novák

HOSPODAŘENÍ OBCE K 30. 11. 2008 (Vypracovala Vladimíra Hodanová)

Schválený rozpočet

Výsledek od začátku roku

Rozpočtové příjmy

Daň z příjmu fyz. osob	918.000	943.937,00
Daň z příjmu práv. osob	850.000	924.537,50
DPH	1,330.000	1,563.265,00
Odvody za odnětí zem. půdy	0	9.087,00
Poplatky za odnětí lesní půdy	559.700	1,820.905,00
Poplatek za likv. komunál. odpadu	250.000	231.473,50
Poplatek ze psů	10.000	10.960,00
Popl. za provozovaný. výh. hrací přístroj	12.000	12.000,00
Odvod výtěžku z provozování loterií	28.000	28.599,36

Správní poplatky	15.000	15.180,00
Daň z nemovitostí	830.000	435.349,00
Neinv. příj. transfery ze stát. rozp.	11.900	31.900,00
Ostatní neinv. transfery ze stát. rozp.	248.000	222.872,00
Ostatní neinv. transfery od krajů	0	287.000,00
Příjmy z pronájmu pozemků	40.000	36.156,00
Příjmy z úhrad dobývacího prostoru	670.000	565.496,00
Příjmy za pitnou vodu	141.700	94.500,00
Příjmy v zál. kultury	21.000	13.249,00
Zájmová činnost - neinv. dary	20.000	28.000,00
Rozvoj bydlení a byt. hosp.	452.500	430.414,10
Komunální služby. a územní rozvoj	115.300	626.941,00
Sběr komunálních odpadů	50.000	42.358,50
Reg. a místní správa	24.600	28.036,00
Příjmy z úroků a sankční platby	142.000	123.685,73
Přijaté poj. náhrady	0	17.294,00
Příjmy celkem	6,739.700	8,543.195,69
	Schválený rozpočet	Výsledek od začátku roku

Rozpočtové výdaje

Zemědělská činnost	151.000	125.610,00
Pozemní komunikace	866.000	1,149.430,00
Odvádění a čištění odpadních vod	68.000	4.790,50
Na předškolní výchovu-na dojíždějící děti	55.000	55.321,00
Na školní výchovu-na dojíždějící žáky	209.300	209.277,00
Kultura	59.000	18.316,00
Sdělovací prostředky	600	405,00
Ostatní činnost v zál. kult.	63.000	55.032,80
Zájmová činnost	355.000	321.114,00
Ambulantní péče	10.000	9.300,00
Rozvoj bydlení	4,421.800	4,705.847,90
Komunální sl. a územní rozvoj	331.000	266.941,00
Nakládání s odpady	404.000	354.285,20
Ochrana přírody a krajiny	568.400	296.411,50
Krizové řízení	10.000	0,00
Ostatní zál. civ. připravenosti	63.000	72.263,90
Požární ochrana	8.000	0,00
Zastupitelské orgány	459.000	475.990,00
Místní správa	649.000	874.330,36
Služby peněžních ústavů	36.000	30.087,00
Ostatní činnosti	0	1.026,00
Výdaje celkem	8,787.100	9,196.086,16

Statistika obce Dobříň 2008

K 30.11.2008

Počet obyvatel	555
Muži	272
Ženy	283
Průměrný věk muži	37,59
Průměrný věk ženy	39,49
Dospělí	451
Děti	104
Přistěhovali se v roce 2008	42
Odstěhovali se	3

Narodili se:

14

Tomíková Šárka, Moravec Filip, Hanzlíková Viktorie,
Hanzlíková Denisa, Adelt Jakub,
Žižková Tereza, Roháčková Monika, Roháček Jan, Červený
Matěj, Krauskopfová Tereza, Hodanová Denisa, Mihulková
Alžběta, Hložek Matyáš, Petřík Přemysl

Zemřeli: Jiří Fára

Nejstarší občanka: Svobodová Jiřina 89 let

Významné stavby: 4 nové byty Zátíší, chodník ke Glazuře,
oprava hřbitovní kaple, oplocení tenisových kurtů